

PROBUĎ SE, DUŠE, ZE SNA

351

TEXT: LUDVÍK BOHUMIL KAŠPAR † 1901 DLE SLOVENSKÉ PÍSNĚ Z 18. STOL.

HUDBA: JAN TACINA † 1990 DLE ČESKÉ PÍSNĚ Z R. 1576

Pro - buď se, du - še, ze sna tě - žké - ho,
při - prav se vy - jít před Pá - na své - ho;

dlou - há noc se do - ko - ná - vá,
no - vý den se zná - ti dá - vá;

o - ka - mži - tě pře - kva - pí tě

že - nich zdá - vna slí - be - ný.

2. Hlas jeho zní až do končin země: / „Obratťe všichni zřetel svůj ke mně! / Kdo mne bude v péči míti, / vždy jsa hotov vsťříc mi jíti; / káži jemu k stolu svému / sednouti v svém království.“
3. Zanech již, zanech hříšného dlení, / postaň a stroj se ku práci denní; / svlékni roušku lži a zlosti, / oblec roucho spravedlnosti / ušlechtilé, čisté, bílé, / Pánu hled' se líbiti.
4. Blíží se, blíží velebná chvíle, / co nám Bůh slíbil, blízko je cíle; / pučící se ratolesti / nové, věčné léto věští; / pokoj stálý, dokonalý / věřícím již vykvétá.
5. Ježíši! K Tobě oči své zvedám, / ochrany, spásy u Tebe hledám; / dej, ať co mi zbývá času, / pilně šetřím tvého hlasu, / nechť mne vodí, znovuzrodí / Duch tvé síly, moudrosti!
6. Když pak v den soudný bude mi vstáti / z temného hrobu k Tobě se bráti, / kdy hlas trouby pohne všemi, / kteří jsou pohřbeni v zemi; / dej, ať z prachu beze strachu / před trůn tvůj se postavím.